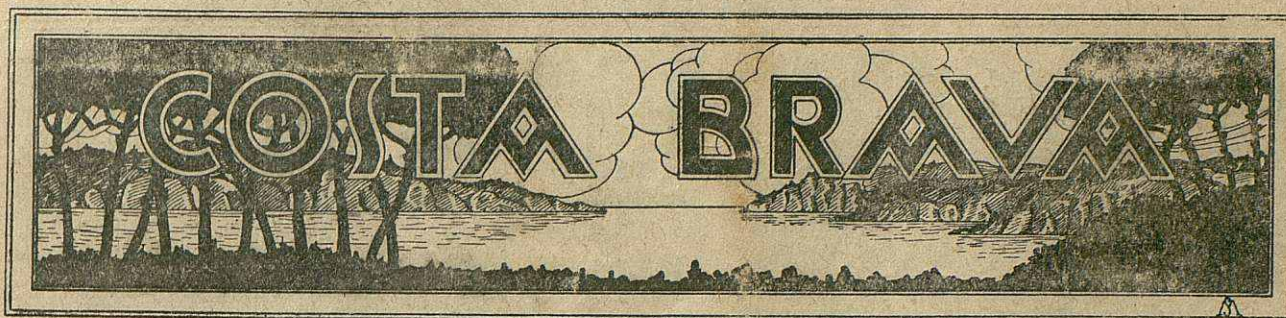

SETMANARI POPULAR INDEPENDENT

ANY II

Palamós 16 de Juny de 1928.

NÚM. 32

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, trimestre	,	.	.	.	.	.	2'00	ptes.
Fora, trimestre	.	.	.	.	.	.	2'25	id.
Estranger, un any	.	.	.	.	.	.	15'00	id.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

MAURI I VILAR, 2. SEGON.

Anuncis, comunicats i reclams a preus segons tarifa.
Pagaments a la bestreta.

Elogi a una beutat

demanant-li, humilment, no els hi negui al llegir son
elogi, l'almoïna d'una rialla.

BLACK AND FAIR

A la senyoreta T. V.

Amb qui millor que amb vosté, xamosa damisel·la, per a qué els amics Black amb Fair poguessin començar una nova série d'elogis, d'una manera digna i escaient?

Voldríem nosaltres ésser com els antics rapsodes, ço és, anar de palau en palau a entonar davant del monarca poderós de terres llunyanes himnes i cànctics d'amor a la dama dels seus pensaments, perquè aixís no ens veuríem precisats a recloure els nostres elogis en la petitesa de les pàgines d'un humil setmanari, doncs, cregui-ho, vosté es mereix i és digne de lo primer, però, ja que l'impassible Cronos no volgué que tinguéssim aital ditxa, prengui i accepti l'humil ofrena que li fan aquests dos amics vinguts de terres llunyanes.

❖ ❖ ❖

Sa cara ens recorda a nosaltres, errants vianants, la formosor de les roses de les valls holandeses; i la seva rialla, com no recordar-la? com oblidar aquells moments en que parlant-hi ens embolella amb l'ençís de la seva rialla natural, simpàtica i agradable?

En ella no cal cercar-hi artificis car tot és natural com sa rialla, rialla que a nosaltres, errants vagabonds per l'àrid desert de la Vida, ens apar un oasis d'aigües pures, fresques i cristallines, úniques capaces de **sadollar la sed d'amor d'aquests dos cors que acaben**

El carrer major

Avui, volguts amics meus, voldria parlar-vos des d'aquestes ratlles d'un tema local, d'un del caires més típics de la nostra vila: el carrer Major, el centre de la nostra vila; el recés més segur durant els bofarruts de l'hivern, quan la tramontana i el llebeig en aferri-ssada lluita, diríeu que truquen a la vostra finestra amb llurs mans invisibles, com convidant-vos a fruit d'un dels espectacles més meravellosament grandio-
sos: una tempesta al mar. Mes, no sé, volguts amics, si la meua pluma poc avesada a tota altra cosa que no sigui la disciplina del treball sabrà glosar digna-ment aquest tema.

De bon matí, son silenci és trencat per la vinguda de les venedores, qu'arriben balantcejant-se pomposament, un cistell sota cada braç, i s'asseuen amb un posat majestuós de reina darrera una descomunal parada de verdura, i poca estona més tart, la plassa és plena de l'ardarull de les pageses i compradores que mouen un xibarri de mil dimonis.

Molt sovint, la plassa es véu invadida per un estol de gitanes, amb tres o quatre criatures als brassos, espellifades, amb unes faldilles amplíssimes i arrán

de terra, amb els vestits polsosos, bruts amb la pols de totes les carreteres d'Espanya en el seu lent e interminable pelegrinatge, amb uns cabells negres qu'es pentinen formant un graciós rínxol sobre el front, i amb uns ulls grossíssims, negres com l'assabatx que vos miren acariciant-vos, i amb una melangia i un foc que recreen ben bé el seu origen oriental.

A les dotze, quan les sorolloses sirenes de les fàbriques senyalen mitj dia, es veu plena per la gentada que surt presurosa del treball i qu'es daleix per la minestra casolana.

Oh! i que bell es aquest lloc, aleshores, quant el sol deixa lliscar els seus raigs benefactors i porta encara que sigui sols per entre l'escletxa d'entre dos núvols una mica d'alegria amb la seva claror magicament daurada que ressegueix amorosament les parets, com volent foragitar alguna ombra escadussera de tristor.

Aleshores, veuréu alguna velleta que porta el seu seient al dintell, i sota el bes amorosidó del sol, resta mig endormida pensant en el jove vell brú de grosses patilles i cabells negres que morí sens el consol d'un ànima amiga, abrusat de set, allí, a les terribles planes de Cuba.

Al vespre, el devassall de llums de les botigues, qu'es creuen una i mil voltes, formant capricioses i fantàstiques formes damunt les parets veïnes, aquest aldarull constant d'anar i venir amunt i avall, incessantment, en una meravellosa confusió de llum i soroll, en una orgiástica barreja, com si en una paleta de pintor hi barrejéssiu tots els colors del seu pinzell i tota l'innombrable gama de sons, tot aixó dóna un segell cosmopolita al nostre carrer Major.

Qui pot dir els idil·lis començats aquí, sota l'esclet estrident de la multitud, al creuar-se una donzelleta que al rebre sobre els seus ulls l'escalf ardent d'un amorós esguard, abaixa el seu gentil caparró, ruboritzant-se pudorosament?

Els dies de pluja, resta silenciós, sols alterat per el repicar tristament de la pluja damunt els vidres, i per la cantarella monòtona de l'aigua que corre per les voreres.

I per últim, quan tothom és fóra, algún botiguer ressagat tanca les portes, i el carrer resta altra volta sumit en un tranquil silenci, guardat per l'incerta llum dels estels que, amorosos se'l esguarden tremoloses i parpellejant des del cel, i aixís, un dia i un altre dia, seguint desgranant l'inestroncable ritme de les hores.

A. T.

Retalls del meu diari

Enyorament

S'apropa St. Joan, data de les dates de la nostra vila i em sento sol al pensar que durant aquests tres dies no tindré companys, que m'abandonaran per acudir als llocs d'esbargiment. Quina felicitat per ells que viuen amb plena salut i gaudeixen les alegries que tenen aquests dies plens d'entusiasme que converteix la vila en un tragí constant d'anades i vingudes, per a contemplar les innombrables belleses naturals que conté.

Amb quina tristesa i malenconia contemplaré en les nits serenes i clares, en que el Passeig apareix sembrat de llums brillants; a «elles» que nascudes en aquesta terra fèrtil en belleses, aniran apareixent en busca del triomf, la vanitat i l'amor, d'aquest amor que pretenen fer fort i avassallador, però que no passa d'ésser débil i fràgil, rompent-se al més lleu contacte. Tot aixó ho recordo, però no existeix per a mi.

Em trobo vençut i envellit de cós i ànima. Voldria morir-me, però qué difícil és aixó quan es desitja! La vida s'arrapa amb tessó al cós macilent i no el deixa mentres aquest pot resistir l'embat terrible de la mort! I la resistiré pots en infinites dates com aquesta. Doncs qui és capaç de comptar els anys de vida en un cos minat, però resistent?

R. DE ARAGÜES

Fémina local

Oh, les dametes palamosines, cantades per tants de trobaires de pel moixí! Qui no hi queda embabiecat? Jo també vull cantar-les, a la meua manera, és clar, perquè jo ja tinc pel fort a la barba i les coses les veig una mica diferent de quan era poll amb pluma per canonar.

Mireu-les! són un prodigi: formoses, distingides, elegants, expansives, esquadades, avui rosses, demà brunes, sempre buides.! albes, lleugeres —de roba i de sentiments— captives de S. M. la Moda i de tot el que s'especialitza per insubstancial i inútil, pobres flors artificials, sense flaire, escandalosament vi-

rolades, que decoren els passeigs, els balls i els cines. Devotíssimes del xarlestón i demás mandanga exòtica; també ho són de la boxa i el futbol: —microbi que acabarà per desequilibrar a tota l'humanitat— mantes d'elles fumen cigarretes, com els «pollos-bien.» Gasten polvors d'arroç i llàpiços pel seu ús particular. Curoses i esmeradíssimes en l'embelliment del seu físic, descuiden, millor dit, ni la coneixen aquesta altra bellesa tan superior, la moral, la de l'ànima, de l'esperit, en fi, única cotitzable i que té una veritable valor en el món de les realitats absolutes. També es cosa de poca monta per elles ocupar-se dels quefers domèstics: saber escombrar, rentar els plats i la roba, surgir, apedaçar o bullir unes patates es cosa que rubaixa la seva dignitat, i així no ho fan, ni volen, ni sabrien fer-ho. Demés, tenen el temps molt just, malgrat la simplicitat del pentinat. . . . Saben també, les nostres dametes, precindir perfectament del contrast que resulta quan no poden evitar la companyia de la seva mare, del seu pare, o del germà petit; elles porten de massa —no en quantitat, sinó en qualitat, naturalment— tot el que manca en l'indumentaria dels seus acompanyants.

El seu ideal (també tenen ideals les noies d'ara) és l'ésser maques. Costi el que costi i pesi a qui pesi, elles necessiten fer-se maques, si és que Natura no'ls ha donat cap semblança amb la Venus, primera condició a son judici, que deu posseir una dama, car això a son judici també decideix el seu pervenir, doncs de l'exhibició més o menys ostensible de la seva «estàtua», sens que hi manqui el més petit detall, en dependeix la probabilitat, aquesta es la seva esperança, d'atraure les mirades cobdicioses d'algun «Romeu», de per riure, que no tingui encara la seva «Julietta», també de per riure. Guanyada la primera batalla, la segona pot dir-se que també ho és, doncs el babau no triga gaire a declarar-se, seduït per la seva formosura, caigut en el parany, que diríem nosaltres.

Ja constituïda la parella, que de lluny sembla d'enamorats, la noia per de moment ja té realitzat el seu somni daurat acariciat a totes hores i a tots els llocs. Ja té el que volia, «novio», encara que succeeixi molt sovint que no sigui prou o gens del seu grat.

Tenir «novio» és per les noies cosa tant indispensable com tenir un mirall a casa seva. Tenir-lo a gust, heus ací la seva preocupació sempiterna, i heus ací també el més difícil del problema! però interin no pot ésser així, accepten a qui sigui que se'ls presenti, heus ací el pecat més gros, i al menys eviten el ridícul, l'escandalosa mengua de presentar-se en públic sens el currutaco al costat. I mentrestant procuren tenir-lo

sempre adicte i fidel a llur primera veneració, sens perjudici, però, d'estar tothora alerta per si es presentés aquell altra que voldrien.

A vegades resulta que el «novio», al millor «enamorat» de la mateixa manera que la seva parella, decau en els seus entusiasmes i fogositats dels primers temps. Llavors la noia, alarmada, prova l'últim cartutxo i apel·la a recursos, que podran ser alguns tot el poc decorós que es vulgui, però que solen donar excel·lents resultats, retenint al fastiguejat sorja una temporada més, fidel a sa companya. . . , fins que torna venir de nou el cansament o el fàstic, i llavors no hi valen ja ni plors ni cines, «el pájaro quiere volar». I la noia, amagant a dintre el despit o la tristesa, reapareix altra volta a l'escenari de l'eterna comedia amb una nova provisió de mirades de totes les expressions, de riures de totes les sonoritats, de poses de totes les lleis, que un xic cada dia ha anat assajant enfront del mirall, que és el «novio» d'estar per casa, el més estimat i també el més odiat, car té la virtut o defecte d'ésser sempre sincer. I així sempre, fins a veurer coronats per l'èxit els seus somnis o desflorada per complert tota esperança.

Aquesta és poc més poc menys la regla general de la femina local, dametes de llantó, capaces per fer la felicitat de qualsevol papanates sensible a tot aquest cúmul de falses gracies.

EL CAVALLER DE LA SOLITUT

FUTBOLERES

U. S. Bisbalenca, 1

Palamós. S. C. 1

Al camp de l'U. S. Bisbalenca tingué lloc aquest encontre per al torneig «Copa Provincial», éssent força nombrós el públic que hi acudí, puix els partits entre els dos equips esmentats són sempre esperats amb interès i més aquesta vegada que l'onze bisbalenc, proveint-se de reforços com Barceló, del F. C. Barcelona, Tibau i Reixach del Palafrugell, formaven un gran equip i confiaven poguer guanyar els dos primers punts d'aquesta competició.

Poc, molt poc futbol es veié en aquest encontre, puix a mida que anà transcorreguent el temps el nerviosisme s'apoderà de jugadors i de públic i els contendents acabaren preocupant-se més de l'home que

de la pilota, ço que no hagués succeït si un sector del públic bisbalenc hagués callat en lloc d'esgargamellar-se buscant foc on ni guspira hi havia.

Al primer temps atacaren molt els propietaris del terreny, però Forné i Dimas sapigueren mantenir-se fermes en els seus llocs respectius i aguantaren dignament l'atac contrari. Als 20 minuts es produí el gol bisbalenc. Ametller centrà bé sobre porta recollint la bala Barceló, que la cedí a Reixach i aquest xutà introduint la pilota a la xarxa palamosina a despit de la capbucada de Mayor que res més pogué fer per evitar el gol. Poc abans de finir el primer temps van tirar-se tres corners seguides contra els bisbalencs sense resultat.

Al segon temps, els palamosins que anaren amb fé en consecució de l'empat pressionaren fortament al marc de Barris dominant intensament als vermells bisbalencs, més per tenir el sant d'espallles fou que diferens xuts de Rosalench i dos cops de cap de Molla no fossin gols per miracle. Així anava seguint el partit amenitzat sempre amb uns crits «que sens dunte no pujaven al cel» del públic bisbalenc, fins que Garriga s'apoderà de la pilota, la passa a Molla que cedint-la adelantada a Ribera aquest afusellà l'empat, que ja no varià per donar Ballell els final del partit pocs moments després.

Els millors per els bisbalencs foren Serra, Company, Barceló i Reixach. El Palamós ha actuat fluixament éssent els millors els defenses i Ventura.

L'arbitratge del Sr. Ballell, discret.

Eren els equips: U. S. BISBALenca:- Barris, Serra, Trill, Cruanyes, Company, Muní, Ametller, Reixach, Tibau, Barceló, Abellí.

PALAMÓS S. C:- Mayor, Forné, Dimas, Bosacoma, Gou, Ventura, Aliu, Rosalench, Ribera, Garriga, Molla.

J.

TORNEIG COPA PROVINCIAL

U. S. Bisbalenca	Palamós S. C. 1 - 1
U. D. Girona	L'Escala F. C. 4 - 0
U. S. Figueres	Olot, F. C. 2 - 1

IMPRESSIÓ

La segona jornada d'aquest torneig ens porta el debut de l'U. D. gironina i, amb ell, un brillant resultat sobre l'onze escalenc. Veurem si en actuacions successives l'equip gironí sabrà imposar-se tal com molts esperen.

El Palamós sols logrà un empat amb la U. S. Bisbalenca, reforçada per Barceló, Tibau, Reixach, etc.; després d'un encontre ensopit i vulgar. Una ensopada, la primera, car en preveiem d'altres a no tardar.

Puntuació

CLUBS	J.	G.	P.	E.	F.	C.	Punts.
Palamós S. C	2	1	0	1	5	1	3
U. D. Girona	1	1	0	0	4	0	2
Olot F. C.	2	1	1	0	4	3	2
A. S. D. Girona	1	0	0	1	2	2	1
U. S. Figueres	2	1	1	0	2	5	2
F. C. L'Escala	2	0	1	1	2	6	1
U. S. Bisbalenca	2	0	1	1	2	4	1

Per demà, diumenge estan assenyalats els següents partits:

Olot - A. S. D. Girona. Jugant-se el partit a Olot esperem una victòria olotina.

L'Escala - Figueres. Preveiem un partit anivellat i de difícil pronostic. Un empat o una victòria mínima dels figuerencs no ens estranyaria.

U. D. Girona - Bisbal. Es d'esperar una bella victòria dels unionistes.

COMUNICAT

Havem rebut la carta que segueix:

Sr. Director de «Costa Brava»
Palamós

Molt senyor meu i distingit senyor: Arriba avui a les meves mans el setmanari que vosté tan encertadament dirigeix, de 26 del passat maig. En el dit número, pàgina 3.ª, i amb el títol de «Futboleres» i firmat amb el pseudònim «Keeper» s'hi dona compte del resultat que a benefici d'aquest humil servidor va celebrar-se entre l'equip al qual vaig tenir i tinc la honra de pertanyer i L'Escala F. C.

Tinc d'agrair-li, senyor Director, igualment que al conegut Keeper les paraules per demés carinyoses que des de'l seu hospitalari periòdic em dirigeix. Ingrat o injust fóra si no agrais tan suggestives i emocionants paraules vessades a honor meu en moments en que complint un deure patriòtic em trobo allunyat de familiars, amics i companys.

Al prestar-me la seva valuosa ajuda per fer-ho públic des de les columnes de «Costa Brava» la meua

ànima revui amb entusiasme i alegria des d'aquestes agres i crues terres.

Molt li agrairé, Sr. Director, l'inserció de les línies que en quarilles adjunt li envio fent públic el meu agraiment a vostés, Directiva i Socis del Palamós i a tots els afeccionats, pregant-li en cas de sa inserció la remisió d'un exemplar.

Repetint-li les meves més efusives gracies sap pot disposar del seu atent s. s. q. e. s. m.

ANTONI RIVAS

Melilla, 7 de juny de 1928.

Moltes gràcies!!

Vull fer públic des de les columnes d'aquest setmanari a tots els qui recordant el meu nom, llur amistad, companyerisme i afeccionats al fútbol i que prestaren llur valuosa ajuda; bé organitzant el partit o bé concurrint-hi, celebrat el 20 del passat maig el meu màxim agraiment com igualment també als valents companys de L'Escala F. C. que es prestaren a aquest encontre.

Plé el cor d'entusiasme i no trobant paraules amb que agrair aquesta distinció vos envio les gracies a tots, amics i afeccionats, dient-els'hi: Moltes gràcies!! Moltes gràcies!!

ANTONI RIVAS (MADRILES)

Noticiari

A primers de setmana han quedat instal·lades en la nostra platja una vintena de casetes de bany.

En l'aparador de la confiteria «La Palma» s'hi exposa una vaca mecànica que causa l'admiració de la quitxalla i també de la majoria de llurs acompanyants; acciona per medi de l'electricitat i per el realisme dels seus moviments hom diria que's troba davant d'una vaca de debó.

Ahir marxaren cap Alemanya els empleats de la casa Krupp que vingueren fa prop d'un any per a

montar els cotxes motors de la companyia dels «F. E. E.» Sembla, però, que malgrat el temps esmerçat els dits cotxes no funcionen tal com deurien.

Per als dies 24, 25 i 26, festa major de la nostra vila, es celebraran magnífics festeigs. El primer dia hi haurà ofici en l'església parroquial. A la tarda i nit atraccions, concerts i balls en les societats; sessions de cine, audicions de sardanes i partits de fútbol. Per als dies següents hi haurà si fa no fa els mateixos festeigs i además el dia 25 a les onze tindrà lloc una solemne missa de campanya per fer entrega de una bandera al Cós de Carrabiners, regalada pel Magnífic Ajuntament. Aquest festeig serà amenitzat per la banda del Regimen d'Asia la que además, durant la tarda i nit del esmentat donarà concerts en el passeig Marítim.

Demani un «Spumy» el refresc de moda a Barcelona.-
Fabricant: D. Ballesta.

Moviment del Port durant la setmana actual (de divendres a divendres). Vapors Estrangers: Njegos, grec Colon, anglés; Hellen, noruec; Alga, italiá. Velers: Lilly, id. Vapors nacionals: Berga i Anciola n.º 1; velers: Joven Paquito, Ramona i Maria del Pilar.

Aquest número ha estat revisat per la censura governativa.

Màquina d'escriure

"BING" núm' 2

LA COMPTAT
PESSETES
220

A TERMINIS
PESSETES
264

Demani una demostració a M. Prohies, i li serà feta sense cap mena de compromís per vostè.

TIP. EMPORIUM PALAMÓS

JOAN REIG I ALBOSA

Aparejador i constructor d'obres
PLANOLS, PROJECTES I PRESSUPOSTOS

Munt, 54

PALAMÓS

Reservat per a la
Tintoreria "LOS MIL COLORES"

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca - Servei
acurat - Lloc de reunió
dels aimants dels sports

S. Plaja Villena

Centre General de Suscripcions

Venda i subscripció a tota mena de periòdics i
revistes nacionals i estrangeres.

Corresponsal de les principals editorials de
Barcelona i Madrid.

Respetable
público:

Soy Maria ARTIACH....
la galleta bien fabricada, exquisita y de perfecto tueste,
que tengo el gusto de presentar a mis hermanitos:

Cocochu
de coco seleccionado

Petit-Petite
a base de
rica menta

Carlton Tea Biscuit
aristocrática
y excelente
para el té

En sucesivas apariciones
les seguiré hablando de
nuestras especiales cualidades.

